

‘Voor Sint spelen past niet meer bij deze tijd’

Zijn vrouw ontmoette hij op de werkvloer en verleidde hij met pannenkoeken uit de magnetron. Bestuursvoorzitter Geert Bouwmeester (52) bouwt met familiebedrijf De Goudse Verzekeringen voort op de erfenis van zijn opa.

Stijn Tielemans en Terence Garnier

“I de tijd dat ik nog wel eens rookte, kwam ik verkooppanaliste Petra tegen in de rookruimte. Voor de grap zei ik tegen haar: ‘En nu ga ik fitnessen, dat is niet zo’n logische combinatie’. Na de kerstborrel gingen we op stap in Gouda met een groep. Ja, zoals elke relatie een beetje ontstaat, dan klikt het. Heb je een leuk gesprek, ga je een keer met elkaar uit eten.”

„Ik zou een keer pannenkoeken bakken voor Petra en haar kinderen Bo, Max en Juno. Uit een eerder huwelijk had ik een dochter, Julia. Allemaal zijn ze 15 jaar. Samen vormen ze een soort vierling. Dat pannenkoeken bakken werd helemaal niks. Al die dingen bleven vastzitten. Gelukkig had ik ook nog van die pannenkoeken uit de magnetron. Toen de relatie tussen ons serieus werd, is ze bij De Goudse weggegaan.”

Uw vader heeft economie gestudeerd. U ook, met afstudeerrichting verzekeringseconomie. Het zit blijkbaar in het bloed?

„Ik wist niet goed wat ik wilde. Een vastomlijnde droom heb ik nooit gehad. Het werd mij wel eens gevraagd waar ik over vijf jaar dacht te staan. Daar wist ik nooit iets op. Ik deed mavo, havo, daarna atheneum. Wat dat betreft vind ik leuk, dus werd het een studie economie op de Erasmus Universiteit.”

„Mijn propedeuse haalde ik in een jaar. Maar ik had weinig haast. Het was sowieso een royale tijd voor studenten. Voor mij betekende dat af en toe feesten, veel sporten, veel tennisen, en die studie deed ik er een beetje bij. Ik rommelde door en op een zeker moment zeiden mijn ouders: *zo schiet het niet op, ga ervoor of houd ermee op*. Toen ben ik echt aan het werk gegaan. Dat viel tegen na een tijd lantferanten. De verzekeringsvakken spraken mij wel aan. Daarvoor haalde ik hoge cijfers.”

U bent niet gelijk binnen het familiebedrijf gaan

werken. U zat eerst bij Swiss Re in Londen en Stad Rotterdam, nu onderdeel van ASR. Werd u sneller geaccepteerd omdat u eerst buiten het bedrijf uw sporen had verdiend?

„Ja. Zeker bij een groter familiebedrijf, helemaal als het administratief werk is of met hoger opgeleiden, adviseer ik: ga nou eerst ervaring elders opdoen. Al vrij snel ben ik leidinggevende geworden, over een team in Rotterdam en in Utrecht. Toen ik hier kwam, ging het heel natuurlijk. Ik werd meteen geaccepteerd.”

Na het afscheid in 1997 van Ad Bouwmeester, uw vader, had het bedrijf een tijdlang geen Bouwmeester aan het hoofd. U trad in 2005 op uw 38ste in dienst en zit sinds 2009 in de raad van bestuur. In 2017 werd u benoemd tot bestuursvoorzitter, de hoogste uitvoerende bestuurder. Was dat op aandringen van uw vader?

„Nee, maar de mensen vonden dat wel leuk. We profileren ons ook echt als een familiebedrijf. Dat is uniek in de verzekeringsbranche. Zeker voor onze omvang. Als er dan weer een voorzitter uit de familie komt, geeft dat aan: hé, die willen door, die willen zelfstandig blijven. Dat geeft continuïteit. Mijn vader was hartstikke trots. Net als in het verleden praat ik geregeld met hem over ondernemen, De Goudse en de verzekeringsbranche. Toch laat hij mij helemaal vrij als ik om advies vraag. Als ik rechts ga en hij vindt links, is dat oké. Het is heel prettig om met hem te praten.”

Er wordt beweerd dat ruzie het grootste gevaar is dat voor een familiebedrijf op de loer ligt. Hoe voorkomt u dat er ruzie ontstaat?

„Ja, is helemaal waar. Wat wij doen is vier keer per jaar familiecertificaathouders uitnodigen en ze heel transparant en open informeren over de gang van zaken. Nog belangrijker: we hebben de machtsverhoudingen heel zorgvuldig opgezet. De Goudse is een structuurvennootschap, met een onafhankelijke raad van commissarissen. Er is een hele zorgvuldige balans qua zeggenschap. Nooit wordt iemand voorgetrokken. Een hoop waarborgen, dus. Zoveel mensen, zoveel meningen.”

„Het schuurt natuurlijk wel eens, het is nooit alleen pais en vree. Dat heb je overal. Familiebanden

“Vroeger ging het heel veel over De Goudse met mijn vader. Moeder greep dan wel eens in

– Geert Bouwmeester

kunnen de zaken op scherp zetten, maar ze kunnen ook helpen.”

Vorig jaar werden twee familieleden uit de vierde generatie aandeelhouder. Op hetzelfde moment verkochten vijf familieaandeelhouders hun Goudse-aandelen. Waarom was dat?

„Eén van de argumenten: zij wilden niet al hun eieren in één mandje. Vanuit beleggingsperspectief is het niet het aantrekkelijkste om op één paard te wedden. Mijn vader is zijn vader opgevolgd. Ik groeide op in Reeuwijk en Gouda. Zo sta ik dicht bij het bedrijf dan neven en nichten, van wie sommigen op Curaçao woonden. Ik kwam hier jaarlijks met Sinterklaas, bijvoorbeeld. Maar er zijn ook mensen van de vierde generatie toetgetreden. Kinderen van een neef van mij.”

Over Sinterklaas gesproken. Uw opa doneerde regelmatig grote bedragen aan de stad. Bij het 40-jarig bestaan kreeg de toenmalig burgemeester 50.000 gulden voor jeugdhonken. Bij zijn 60ste verjaardag gaf hij de stad het carillon aan de zijkant van het stadhuis op de Markt. Later schonk hij een ton voor de restauratie van de Agnietenkapel. Bent u net zo'n weldoener?

„Wij hebben als echt Gouds bedrijf altijd onze maatschappelijke verantwoordelijkheid genomen. Zo zijn we betrokken bij de Singelloop, de Week-

endschool, de Sint-Jan en Museum Gouda. We zoeken altijd een connectie met Gouda. Mijn grootvader speelde inderdaad wel eens voor Sinterklaas. Maar dat past niet meer bij deze tijd en de huidige organisatie. In één keer hele grote schenkingen doen, dat is niet zo logisch meer, maar we willen wel wat leuks doen als we over vijf jaar honderd jaar bestaan.” Lachend: „Misschien halen we Coldplay wel naar de Markt.”

In welk opzicht lijkt u op uw opa?

„Het verschil is dat mijn grootvader, want zo wilde hij genoemd worden, op zijn 22ste begon met een verzekeringsmaatschappij. Dat is echt extreem. Hij was echt een bouwer, een startende ondernemer die er gewoon voor ging. Ik ben meer een manager. De overeenkomst is dat we allebei eigengereid en eigenzinnig zijn. Dat had mijn vader ook. We nemen binnen de markt onze eigen beslissingen. We gaan niet zomaar linksaf omdat de rest dat ook doet. We bepalen onze eigen koers.”

Hoe doet u dat: als familiebedrijf overleven in de verzekeringsmarkt? U mikt met De Goudse niet op de multinationals, maar wordt wel gevalueerd door de ondernemers uit het midden- en kleinbedrijf?

„Ik vind het superleuk om te vechten tegen grote jongens, de beursgenoteerde bedrijven en verzeke-

“Hier wordt de telefoon nog opgenomen door een persoon

– Geert Bouwmeester

ringsgroepen. Onze strategie wijkt echt af. Bij ons is het niet gestandaardiseerd. We doen alleen maar zaken via onafhankelijke assurantieadviseurs. De grote jongens kan het niet schelen hoe ze verkopen. Dat werkt voor hen, maar voor ons werkt dat niet. In het verleden deden we ook bijna alle verzekeringen, maar we kwamen erachter dat we te klein zijn om alles te doen en juist moeten investeren in waar we al goed in waren. Dat is vooral het midden- en kleinbedrijf, met name in de horeca, bouw, detail- en groothandel. Het is goedkoper om met doorkiesnummers en bandjes te werken, maar we willen persoonlijk beschikbaar zijn. Hier wordt de telefoon opgenomen door een persoon. Concurrenten maken andere keuzes, voor ons is dit prima.”

Tien jaar geleden stond De Goudse bij alle concurrenten op het overnamelijstje, allemaal kwamen ze langs. Zonder succes. U gaf hun toen mee: wij verkopen niet, daarvoor hebben we te veel plezier met z'n allen. Is dat nog steeds zo?

„We zijn nog steeds een aantrekkelijke overnamepartij, maar zien tegelijk een mooie toekomst voor ons. We kunnen zelfstandig onze keuzes maken. We tellen mee, want we zijn ook weer niet zo klein dat je niet meetelt. Maar zeg nooit nooit. Zodra de toekomst er niet meer goed uitziet, moet je een keuze maken en niet zinkend à la de Titanic met

het schip ten onder willen gaan. Dan wordt het dwangmatig geloof. Dat moet je niet hebben en zou zonde zijn.”

Kan een ceo eigenlijk ook vader zijn, een die tijd heeft om mee te gaan naar hockeywedstrijden, bijvoorbeeld?

„De vierling zit samen in een tennisteam. En drie van de vier zitten in hockeyteam B5 van GMHC in Gouda. Vorig jaar heb ik het team samen met mijn vrouw gecoacht. Dat was een succes, we zijn nog kampioen geworden ook. Ik stopte gelijk, op het hoogtepunt. Ik was wat verdedigender dan Petra. Zij wilde blijven aanvallen als we voor stonden. Dat zorgde soms voor verhitte discussies. Maar een ceo heeft daar zeker tijd voor. Het is een kwestie van keuzes. Ik werk hard, maar het gezin is ook belangrijk, net als plezier buiten het werk. Als je je werk niet kan doen in vijftig of zestig uur, dan kan je het ook niet in tachtig of honderd uur.”

Ik hou van Formule-1, tennis, Sparta en varen. Ik heb een boot in Willemstad (Noord-Brabant, red.). Ik vaar op het Volkerak, het Haringvliet en het Hollands Diep. Soms vaar ik op de Reeuwijkse Plassen. Daar hebben mijn ouders een onwijken mooi huis. Vroeger ging het met mijn vader heel veel over De Goudse, over verzekeringen en ondernemen. Dat waren soms ook wel serieuze discussies. Maar dan greep mijn moeder in.”

PASPOORT

Naam: Geert Wiecher Bouwmeester (26 september 1966, Gouda).
Woonplaats: Reeuwijk.
Opleiding: Mavo op de Willem de Zwijger in Gouda. Via het havo en het atheneum naar de Erasmus Universiteit (1986-1996). Bouwmeester studeert af in de richting verzekerings-economie.
Carrière: Begint in 1997 als marketing-assistent bij Swiss Re in Londen. Komt in 2005 bij De Goudse Verzekeringen. Sinds februari 2017 bestuursvoorzitter.
Maatschappelijk: Bouwmeester is ambassadeur van de Maatschappelijke beursvloer Gouda en van de Goudse Weekendschool.

◀ Bestuursvoorzitter Geert Bouwmeester (52) van De Goudse Verzekeringen bestuurt niet alleen het familiebedrijf, maar ook het hockeyteam waarin drie van de vier kinderen uit zijn samengestelde gezin spelen. „Vorig jaar heb ik samen met mijn vrouw het hockeyteam gecoacht. Dat was een succes, we zijn nog kampioen geworden ook.”

FOTO PIMMUL